

112 J. V. SNELLMAN – A. H. A. KELLGREN 30.XI
1843
HUB, Coll. 99

Bästa Bror!

Ehuru länge jag dermed dröjt vill jag dock icke låta komma mig till last att icke skriftligen hafva tackat för Ditt vänskapsfulla bref. Det gjorde
10 mig så mycket större glädje, som jag af detsamma finner, att Din resa bidragit gifva Dig fasta planer för framtiden, utan hvilka äfven de bästa anlag och den varmaste ifver äro förspillda. Också är det brist på de förra, som vanligen gör våra litterära sträfvanden så betydelselösa. Ty arbetet för en profession i den eller den vetenskapen – derom äro vi ense, förtjenar icke att kallas en plan för lifvet.

Filologiens studium är mig ett alltför obekannt område, för att jag i detta hänseende skulle kunna lita på mitt omdöme. Jag har dock skäl för den öfvertygelse, att man i denna vetenskap, såsom i alla andra, har att undvika tvenne ytterligheter: den ena, att modlöst samla förråder tills det blir för sent att af dem göra något bruk; den andra, att alltför
20 slösande kasta ut de tankar, första bekantskapen väcker, förrän de ens förtjena detta namn. Man har isynnerhet svårt att göra om och förbättra, hvad man en gång förfuskat. Hvad man icke mera ensam eger, utan delar med publiken, det förlorar vanligen för en själf allt intresse, och hvad man satt sin fröjd åt i utkast och handskrift, blir i tryck ett föremål för leda. Om jag icke bedrager mig, så är det för en filolog isynnerhet nödvändigt att, sedan han grundligt studerat ett språk – af de gamla och grammatikaliskt grundliga N. B. – förskaffa sig bekantskap, om äfven ytligare, med så många andra som möjligt. Själfva denna mångfald af former meddelar redan större frihet och
30 själfständighet, ett requisitum lika nödigt som grundligheten, hvilken äfven i ett detaljstudium står att vinna. Och då jag föreställer mig, att bekantskapen med Sanskrit, derjemte med något af de Arameiska språken, gör vägen lätt till hela Österlandets filologi, så vore det i min tanke orätt af Dig att icke i en fart tillägna Dig af denna så mycket som möjligt. Då har Du det värsta undangjort och kan lätt röra Dig, åt hvilket håll som helst, efter den plan, som under det förra arbetet fått tid att mogna och utbilda sig. Så mycket jag kunnat finna, bygga de utmärktare filologerna i nutiden på mångkunskap, och denna af den art, att de lära sig alldeles nya språk på två, tre å fyra månader. Hvaraf
40 äfven slutas kan, att endast den på ett håll vunna grammatikaliska underbyggnaden ger dem fasthet, medan de i öfrigt vinna vida utsigter, för dennas friare användning,

Jag önskade, att jag såge rätt, och att Du lade det anförda äfven Din vän Robert Tengström på sinnet. Ty det håller hårdt att komma in i ett fast system, men det är dock vida svårare att åter komma derutur. – Helsa Robert, tacka från mig för hans bref och säg, att jag visst icke skall glömma själf förnya tacksägelsen. Mycket skulle det glädja mig att höra några detaljer från Er vistelse i Berlin. Men detta blefve väl för mycken bläcköda. Eger någondera af Er Michelet's sednaste opus och
50 kan umbära det, vore det mig en välkommen jullektyr.

Bed R. Tengström hos Österbottniska Afdelningen ursäktat mig, att jag intet eger för Joukkahainen. Skulle jag kunnat anse bidrag nödigt och viktigt, så hade jag väl dock sökt skrapa ihop något. Men ett floritegium på skryt är en blott festivitets anordning och tar sig vanligen slätt ut, emedan hvarje bit bör vara en liten och dessutom

sällan annat än slantar falla i håfven. Nu är ett sådant lappverk onyttigt. Hufvudsaken är ju den att ungdomen har ett fält att pröfva sina krafter. Har den ej håg dertill, som synes kunna sättas i fråga, så vet jag ej, hvartill alltsamman kan tjena och det är fåfängt att söka afvända bråddöden från ett useft lif. God håg och vilja finnes åter sällan i ett bolag, om det intet gemensamt har att kämpa för – såsom här ingen ny litterär tendens, som kan värma och framkalla lansbrytare. Anse dock ej, att jag ogillar företaget. Men nästa Häfte bör då bevisa mera ifver, än det första, till hvilket tillbehör med njuggan nöd fanns att tillgå. – Anmäl äfven min vördnads och vänskaps helsning hos Prof. J. J. Tengström. Din Fader träffade jag för ett par dagar sedan frisk och rask, och äfven Dina öfriga anhöriga äro vid helsan. Lef Väl!

10

Vän och Broder
Snellman

Kuopio d. 30. November 1843.

113 J. J. NERVANDER – J. V. SNELLMAN I.XII
1843
HUB, JVS handskriftssamling

20

Min Heders Broder,

Såsom jag förmodade, blef Du orolig öfver dröjsmålet med Privilegium. Jag undrar ej deröfver, då Du ej känner omgångarne vid dess utfärdande. Först beslut i Senaten att remittera det till Censuröfverstyrelsen; justering af beslutet; expedition och remiss; Censuröfverstyrelsens beslut; justering, expedition och remiss till Senaten; Senatens bifall; justering, expedition och circulering till underskrift. Dertill kommer, att Cancellie-Expedition, som dock har en så vidlyftig Detalj, ej föredrager mer än en gång i veckan och att således 8 dagar borde föregå mellan beslut och justering. Sist bör märkas att Senaten i October vanligen och äfven i detta år ej har session i början af October, i anseende till vanlig »Academisk qvart» vid Semesterns utgång i September. Tager man allt detta i betraktande, så torde visserligen Senatens Betjening hafva rätt, då de sagt mig att Din ansökning blifvit behandlad med särdeles välvilja och skyndsamhet af vederbörande. Beslut och justeringar måste hafva skett på samma dag, för att Privilegium kunde beviljas »den» 7 November. Den sista justeringen Expeditionen, och circulering till namns underskrift, som skedde den 14 November hafva uppehållit documentet tills i går då jag fick det omhänder. I morgon lördag inlemnas ansökningen till Post-Directionen och utkommer annonsen i Helsingfors Tidningar o.s.v.

30

40

Emellertid har Du intet förlorat i Tid; ty ingen menniska tänker hos oss i Finland på Prenumeration för än mot slutet af December. Tänker Du utge dessförinnan en Profnummer och ej har Censor, så skrif N. A. Gylden; Han är tjenstförrättande Imprimatur för Sv. Backman och jag skall derom prevenera Honom.

50

En nota på de utläggningar jag haft medföljer, ehuru liqviden visst ej har brådska. Åt Finkands »Allmänna Tidning» har jag betalt för Annoncen vanligt pris, hellre än att tigga grace hos Blomqvist.

Man tror allmänt att Du skall få mycket prenumeranter. Linsén har